

Mamma Mu sjunger för Kråkan. Foto: Ida Lindkvist

Mamma Mu och Kråkan hälsade på i Linde

Publicerad: 10 oktober 2015

Författare: Ida Lindkvist

Det är inte illa när Lindesbergs Stadsbibliotek får besök av Mamma Mu och Kråkan, i alla fall om man frågar den stora barnskaran som satt bänkade för att se duon skådespela sig igenom en vacker solnedgång.

Det är Maria Fahl Vikander som tillsammans med Thomas Karlström från Tomas K Teater anlänt till bibliotekets källare för att ge publiken inblick i en kväll i Mamma Mu:s och Kråkans liv. Det är Maria som hälsar publiken välkommen, och det är många barn som tagit med sig sina föräldrar för att få se teaterföreställningen "Mamma Mu tittar på solnedgången".

- På en teater brukar man klä ut sig, så jag ska gå där bakom och ta på mig en annan ko-stym, säger Maria när alla åskådare funnit sig en plats och smyger iväg.
- När man spelar teater är det ju publiken som är viktigast, så vilka är då viktigast?, frågar Thomas som snart ska förvandlas till Kråkan.
- Vi!, svarar barnen glatt i en mun.

Foto: Ida Lindkvist

Thomas pratar med barnen, ser till att alla verkligen ser vad som händer på scenen. Thomas förklarar också att eftersom hans huvud saknar både hår, fjun och fjädrar så har han med sig sin kråkamössa, som matchar hans dräkt som är prydd med svarta fjädrar. Mamma Mu har också en väldigt trovärdig kostym på sig, med ett vaggande juver, horn och öron.

Mamma Mu är inte helt nöjd över att hon måste vara inne och mjölkas när det utanför är en sådan vacker solnedgång, det är ju både orättvist och tråkigt. Hon vill ju vara ute och njuta som alla som inte behöver mjölkas får lov att vara. Och Mamma Mu frågar och frågar Kråkan som blir alldeles utmattad av hennes tjatande.

- Det värsta jag vet är frågvisa och efterhängsna kor, Mamma Mu, varför frågar du så mycket?, säger Kråkan bistert och lite irriterat.

- Det är ju för att du är min allra bästa vän, svarar Mamma Mu lugnt och mjukt.

Mamma Mu i egen hög ko. Foto: Ida Lindkvist

Kråkan kan inte låta bli att spekulera i om Mamma Mu kanske är mörkrädd.

- Kor står ju ute hela dagarna och solen lyser på dem hela dagarna. Kommer det ett moln så solen försvinner en stund och då blir kor så rädda, så rädda. Men så betar sig inte kråkor!, säger Kråkan stolt.

Men kanske är Kråkan ett undantag, för när mörkret faller har han inte alls någon lust att flyga hem, framförallt inte med tanke på att det kan stå någon rackarns uggla på lur efter vägen. Kråkan vägrar att erkänna och ska nog bege sig ändå, och Mamma Mu lämnar honom för att själv gå till sängs.

- Men var tog Mamma Mu vägen?, utbrister Kråkan oroligt, det är ju inte alls roligt att vara ensam i mörkret.

- Hon är där bakom! Hon är där bakom!, ropar de hjälpsamma barnen spontant.

Foto: Ida Lindkvist

Pjäsen är inte längre än tjugo minuter och med applåder tackas Mamma Mu och Kråkan. De små vill gärna fram och hälsa på skådespelarna, och få tillbaka sin teaterbiljett som vittnar om att de varit på plats.

– Det var bra, tycker Märta Almlöf, 7 år, och Linnea Rosendahl, 5 år.

– Jag tycker lite om Mamma Mu, berättar Märta.

Men det där med mörker är inte något som oroar tjejerna.

– Nej, vi är inte mörkrädda, säger Linnea.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/mamma-mu-och-krakan-halsade-pa-i-linde/>